

[Indenrigsministeren]

udtryk for her for et øjeblik siden, at en debat som denne skal tjene til at klarlægge problemer, den skal tjene til, at vi finder ud af, hvad vi hver for sig mener om problemerne og om, hvordan de skal løses.

Jeg er naturligvis glad for de bemærkninger, der er faldet, om, at redegørelsen har haft blotlæggende – det udtryk er ikke brugt, men jeg har opfattet det sådan – karakter, og det har også været redegørelsens hensigt.

Jeg er endnu mere glad for at kunne konstatere, at alle partier – med en enkelt, og, vil jeg føje til: sædvanlig undtagelse – med meget små nuancer har givet udtryk for en klart positiv og menneskevenlig holdning over for de mange udlændinge, der er her i landet på vort ansvar og på vilkår, som vi i høj grad bestemmer for dem. Det synes jeg næsten er det vigtigste, der kan siges om debatten i dag, bortset fra alle de mange værdifulde bidrag, der er ydet til klarlægning af problemerne, og forslag, der er kommet frem.

Jeg lagde naturligvis mærke til de bemærkninger, der faldt om tidspunktet for redegørelsen. Jeg vil gerne sige, at området her var blandt de områder, som regeringen umiddelbart før folketingssamlingens start var enig om at der burde gives en redegørelse for i løbet af samlingen. Det er ikke helt tilfældigt, at tidspunktet er valgt som omtrent sammenfaldende med årsdagen for statsministerens redegørelse sidste år. Jeg mener personlig, at området er så vigtigt, at det er rigtigt, at vi, indtil vi er endeligt færdige med vore vurderinger, får lejlighed til regelmæssigt og samlende at diskutere disse ting her.

Man har efterlyst nogle bemærkninger om skattefradragene for forsørgelseskontrakter, og jeg skal indrømme, at det kan jeg godt forstå, for der er i statsministerens redegørelse sidste år og i åbningstalen givet udtryk for den opfattelse, at der her er tale om et område, hvor der i al fald i en del tilfælde er problemer, der bør vurderes, og som man bør tage stilling til.

Jeg vil gerne bekræfte, at der er vurderinger og overvejelser i gang, men jeg har ikke mulighed for at sige, hvad disse vurderinger måtte ende i.

Vi vil ikke løbe fra, at der er problemer på dette område, men jeg tror på den anden side ikke, at man på forhånd skal mistænke os for, at det, vi ønsker, er at indføre diskriminerende eller anden form for ubehagelig

og menneskevenlig lovgivning. At der er problemer i det, er vi ikke i tvivl om, men vi er også klar over, at det at løse de problemer er en kompliceret ting.

Jeg har også konstateret med stor tilfredshed, at der er enighed om – der er måske igen en enkelt undtagelse – en ny lovgivning, der på en langt klarere måde end den hidtidige lovgivning lovfæster de rettigheder, indvandrerne har eller bør have i Danmark, og som de også i realiteten har, men hvor lovgivningen måske kan siges at være lidt bagvendt, forstået på den måde at den mere fortæller om, under hvilke omstændigheder man ikke må være i Danmark, end den fortæller om, under hvilke omstændigheder man må være i Danmark. Vi har brug for et nyt og klarere, lettere forståeligt lovgrundlag end det, vi har i dag. Vi har brug for at få lovfæstet indvandrernes rettigheder. Vi har brug for, at en række afgørelser, der i dag er administrative, træffes af andre myndigheder end de administrative myndigheder. Nogle af dem bør sikkert træffes af domstolene, andre bør måske træffes af et alsidigt sammensat nævn. Om det nævn skal have en indstillende eller en besluttende rolle, det er én af de mange, mange ting, det står tilbage at overveje.

Jeg har også sagt i indledningen, at det må være rimeligt og rigtigt, at man i forbindelse med afslutningen af behandlingen af arbejdet i fremmedlovudvalget gør sig klart, i hvilket omfang den nye lovgivning vil medføre behov for ændringer i den centrale struktur. Der kan også være andre grunde til at overveje det, men det er ting, som jeg ikke mener det er rigtigt og muligt at komme nærmere ind på i dag. Det hører i høj grad til de ting, som overvejes i fremmedlovudvalget.

Jeg vil gerne gøre den bemærkning, at det er helt givet, at de, der i dag har ansvaret for at administrere den eksisterende lovgivning, nemlig tilsynet med udlændinge og en lang række andre myndigheder, justitsministeriet og justitsministeren, er dem, der er mest interesseret i, at vi får klarlagt reglerne, at folketingsrådet giver dem et ganske klart grundlag at virke på. Jeg misunder ikke de mennesker, der på det retlige grundlag, vi har i dag, skal træffe de beslutninger, de skal træffe. Det gør jeg ikke. Jeg synes, at når det tages i betragtning, så udfører de i alt væsentligt deres arbejde på en tilfredsstillende måde. Det vil